

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا پاکستان به روسیه رو می‌آورد؟

(ترجمه)

خبر:

پاکستان و روسیه توافق‌نامه تجاری دو جانبه‌ای را به هدف تسهیل هزینه تجارت میان دو کشور امضا نمودند. این توافق‌نامه طی یک کنفرانس اقتصادی سه روزه برای کشورهای اسلامی که در 19 می 2023 در کازان- روسیه به پایان رسید، امضا شد. این کنفرانس اشتراک کنندگانی از 85 کشور را گردهم آورد و بستری را برای تبادل مفکوره‌های تجاری ایجاد نمود.

تبصره:

مدتی است در پاکستان روایتی وجود دارد که گویا روسیه با توجه به قرابت جغرافیایی‌اش برای تأمین منافع پاکستان بهترین گزینه می‌باشد، و مانند آمریکا روابط را مقید به شرایط نساخته و با انتقال فناوری و تکنالوژی هم مخالفتی ندارد. این روایت توسط نظامیان پاکستان حمایت گردیده تا استقلال پاکستان را در سیاست خارجی به تصویر بکشاند و تسلیمی رهبری نظام در برابر دساتیر آمریکا را پنهان نماید.

توافق‌نامه اقتصادی که اخیراً میان روسیه و پاکستان امضا گردیده، به عنوان مدرکی بر سست شدن عضله اسلام آباد و رهایی از کنترل آمریکا و هم‌چنان به تصویر کشیدن شجاعت‌اش در شرایطی که روسیه به دلیل تجاوزگری‌هایش در اوکراین تحت تحریم‌های شدید غرب قرار دارد، می‌باشد. با این حال، برای چشمان جیوپولیتیک تیزبین هویدا می‌گردد که این روایت نادرست و دور از واقعیت بوده و روابط روسیه و پاکستان تحت پلان‌های آمریکا برای روسیه و پاکستان صورت می‌گیرد.

آمریکا هرگز در بازی نمودن مزدورانش با رقبای آن‌ها و با کسانی که آن‌ها را تهدیدی علیه منافع استراتژیک خود تعریف کرده مشکلی نداشته است، بلکه این امر برای تأمین منافع استراتژیک‌اش انجام گردیده است. آمریکا یک قهرمان نیست و از آن‌جایی که به دلیل بحران‌های داخلی و نیاز به استقرار منابع‌اش جهت جنگیدن با سایر نبردها تحت فشار قرار دارد، با برقراری روابط اقتصادی روسیه با مزدور پاکستانی‌اش مشکلی ندارد؛ زیرا این امر برای تثبیت نمودن مزدورش به عنوان یک کابوس برای آمریکا کمک می‌نماید؛ کابوسی که عبارت از فروپاشی پاکستان و به دست گرفتن قدرت توسط مسلمانان مخلص و تأسیس خلافت می‌باشد.

از این‌رو، آمریکا از برقراری روابط مزدورانش با رقبای آن، که در این مورد از روسیه به خاطر اهداف استراتژیک خود و یا کمک نمودن به اقتصاد و خیم پاکستان و یاهم پنهان نمودن تسلیمی اسلام آباد در میان افکار عمومی قوی ضد-آمریکایی که در جاده‌های پاکستان وجود دارد، حمایت می‌نماید. داستان مشابهی را می‌توان میان سایر مزدوران آمریکا مانند عربستان سعودی و مصر مشاهده نمود که هردو به دنبال ورود به سازمان BRICS که یک سازمان تحت سلطه چین است می‌باشند.

پلان آمریکا برای روسیه هرگز این نبوده که آن را نابود کند و یا از فروپاشی کامل آن مطمئن گردد، بلکه در صورت‌های نیاز آن را محدود و منضبط نموده است. آمریکا بر اساس مطالعات اهداف استراتژیک خویش برای قفقاز و آسیای مرکزی به موجودیت روسیه به عنوان یک قدرت منطقه‌ای برای جلوگیری از ظهور خلاء امنیتی و خنثی نمودن تسلط چین بر مناطق کلیدی استراتژیک و جغرافیای اقتصادی، مشکلی ندارد. با این حال، آمادگی این را دارد که در صورت خارج شدن روسیه از خطوط سرخ، آن را منضبط سازد؛ طوری که در گرجستان و کریمیه انجام داد و یاهم در موارد دیگر مانند سوریه، که یکی از اهداف طعمه‌گذاری برای روسیه در اوکراین مجازات روسیه به دلیل تجاوز آن از خطوط سرخ در سوریه بود. این امر واضح می‌سازد که چرا آمریکا با هند و پاکستان در ایجاد روابط اقتصادی با روسیه علی‌الرغم تحریم‌های غرب در قضیه اوکراین مشکل نداشته و ندارد. این روابط برای روسیه این امکان را می‌دهد که سر پا بماند و به عنوان یک لنگر در مناطق استراتژیک کلیدی عمل نماید.

در نتیجه روابط اقتصادی روسیه و پاکستان انعکاس‌دهنده تغییر در سیاست خارجی اسلام آباد و یا نشان‌دهنده استقلال در تصمیم‌گیری‌ها نیست و نمی‌باشد، بلکه آن‌ها بر اساس پلان‌های آمریکا باهم روابط قایم می‌نمایند. در واقع، استقلال استراتژیک پاکستان زمانی به دست می‌آید که تشکیلات نظامی پاکستان خود را از واسکت مستقیم آمریکا جدا ساخته و به مسلمانان نصرت دهند؛ مسلمانان مخلصی که اراده‌ی احیای خلافت را نه تنها بخاطر آزادی پاکستان بلکه بخاطر آزادی تمامی سر زمین‌های اسلامی دارند.

نویسنده: محمد ابو داوود

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر

8 ذوالقعدة 1444 هـ.ق.

یک‌شنبه 28 می 2023 م.

مترجم: عبدالرحمن قاطع